

۷ موقعیت وحشتناک پس از مرگ در کلام آیت‌الله تهرانی

در شرح حدیثی از پیامبر(ص) عنوان شد ...

در شرح حدیثی از پیامبر(ص) عنوان شد

۷ موقعیت وحشتناک پس از مرگ در کلام آیت‌الله تهرانی

آیت‌الله تهرانی از ۷ موقعیت هراس‌آور پس از مرگ یاد می‌کند و می‌گوید: شکی نیست که حبّ اهل‌بیت(ع) نجاتبخش در همه مواطن بعد از دنیاست، اما عمده این است که بتوانی این دوستی را آنگاه که زیر فشار قرار گرفتی، همراه داشته باشی. به گزارش خبرگزاری فارس، به مناسبت فرا رسیدن هفته وحدت، هر روز یک حدیث از پیامبر اعظم(ص) با شرح آن توسط مرحوم آیت‌الله آقا مجتبی تهرانی منتشر می‌شود.

روی عن رسول الله(ص) قال:

«#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ أَهْوَالُهُنَّ عَظِيمَةٌ عِنْدَ الْوَفَاةِ وَ الْقَبْرِ وَ عِنْدَ الثُّمُورِ وَ عِنْدَ الْكِتَابِ وَ عِنْدَ الْحِسَابِ وَ عِنْدَ الْمِيزَانِ وَ عِنْدَ الصِّرَاطِ» (بحار الانوار ج 7 ص 248)

روایتی از پیغمبر اکرم(صلی‌الله علیه وآله وسلم) منقول است که حضرت فرمودند:

رابطه دوستی با اهل بیت من، «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، در هفت موقعیت حساسی که هول و هراس آن مواقف خیلی بزرگ است، سودبخش است؛ یعنی انسان در آن جایگاه‌ها روحش آرامش ندارد و در شدت فشار قرار می‌گیرد، «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ أَهْوَالُهُنَّ عَظِيمَةٌ»، خود ما نیز گاهی می‌گوییم: هول کردم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، یعنی هول بزرگ می‌کند، بعد حضرت شمارش می‌فرماید:

اول؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، هنگام مرگ، هنگام مرگ انسان در فشار قرار می‌گیرد، در این موقعیت آنچه برای او نافع است، رابطه دوستی با پیغمبر و اهل بیت او است.

دوم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، آنگاه که ازهاق روح می‌شود و روح از بدن خارج می‌شود، انسان وارد برزخ می‌شود. «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، یعنی انسان در برزخ هم تحت فشار است. آنچه که از آن فشار می‌کاهد، حبّ پیغمبر و حبّ به اهل بیت پیغمبر است.

سوم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، آنگاه که از برزخ عبور می‌کند و به عالم قیامت وارد می‌شود، از عالم برزخ برمی‌خیزد و به عالم قیامت وارد می‌شود، حبّ وارد شد.

چهارم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ» آن‌گاه که نامه عمل را به دستش می‌دهند هم تحت فشار قرار می‌گیرد، این موقع نیز هول بزرگ دارد.

پنجم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، یک وقت نامه عمل را دستش می‌دهند، یک وقت بررسی می‌کنند و اعمالی که در آن هست را به رخت می‌کشند. آنجاست که باز هم تحت فشار عظیم و بزرگی قرار می‌گیری.

ششم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، هنگام سنجش اعمال، آنجا هم زیر فشار قرار می‌گیری.

و بالاخره هفتم؛ «#حُبِّي وَ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي نَافِعٌ فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ»، هنگام عبور از صراط هم همین‌طور است. انسان از این عالم که می‌خواهد عبور کند و به عالم قیامت برود، به قول ما تا منتهی الیه کار، هفت موطن را باید سیر کند. از اینجاها باید عبور کند که هرکدامش فشارهای بزرگ به انسان وارد می‌کند. هنگام مرگ است و قبر است و بعد هم نشر و برانگیخته شدن است و بعد موقع نامه عمل به دست دادن است و بررسی نامه حساب و بالاخره مسأله میزان و سنجش اعمال است و دست آخر عبور از صراط که ببیند به کجا می‌رسد.

همه این موطن سخت فشار دارند. آنچه که از این فشارها می‌کاهد عبارت از حبّ به پیغمبر و حبّ به اهل بیت پیغمبر(ص) است، که اگر آن را همراه داشته باشد، برای او آرامش حاصل می‌شود.

من تقریباً روایت را ترجمه کردم، اما یک تذکر بدهم. در این که حبّ آن‌ها نجات‌بخش انسان در همه موطن بعد از دنیا است، شکی نیست، اما عمده این است که بتوانی این دوستی را آنگاه که زیر فشار قرار گرفتی، همراه داشته باشی. مهم این است که از این محبّت جدا نشوی. اگر این محبّت باشد، این پیوند، پیوند قلبی باشد، نجات‌بخش است. اما خدا نکند که این محبّت سطحی باشد و عمق نداشته باشد. لذا انسان باید کوشش کند تا این پیوند عمق پیدا کند. چه کار کند که عمق پیدا کند؟ معصیت نکن!